

Nagyméltóságu Miniszter Ur !

Kegyelmes Uram !

A budapesti kir. magyar tudományegyetemi Közgazdaságtudományi kar alapítása óta összesített tudását és munkaerejét szolgálatába helyezte annak a célnak, hogy a közgazdasági tudományok legmagasabb színvonalu művelésével és egyetemi oktatásával megfeleljen annak az évtizedeken át hangoztatott országos szükségletnek, amely nemzetünk legfontosabb kulturális és közgazdasági érdekének mondotta és sürgette a közgazdasági tudományok egyetemének a felállítását.

A Kar több mint tíz éves működésével a válságos viszonyok között is bebizonyította, hogy hazánk ezen egyedülálló intézménye valóban a kar megfontolt és jól átérzett követelményét valósította meg és akik a Kart életrehivták, a célt helyesen tűzték ki. 1910 és 1911-ben a gazdasági érdekképviselők előtt egy önálló közgazdasági egyetem képe lebegett. Az 1913-as törvényhozás épúgy mint 1918-ban Zichy János gróf kultuszminiszter önálló egyetemet akart a közgazdaságtudományok egész körének alapítani, és csak egyes körülmények, köztük pénzügyi okok hatottak közte olyan irányban, hogy 1920-ban nem külön egyetem, hanem fakultás szerveztetett, mint önálló tudománykar, azonban meghagyatott a lehetőség, hogy ebből amint a viszonyok engedik, önálló egyetem fejlődhessék ki.

Ha a viszonyok mindezeideig nem is engedték meg, hogy a Kar nevében is hivatalos önálló egyetemmé váljék, a Kar mint független, önálló, egyetemi autonómiával bíró, a többi magyar egyetemmel egyenrangú tudományos intézet a gyakorlatban egyetemmé lett. Így fejlődött, így él három szakosztálya, mintegy fakultásokként az együttes karban és egyetemnek nevezi az intézményt a köztudat is.

A Kar több ízben hangoztatta, hogy az eredetileg is ideiglenesnek elgondolt önálló kar egyetemi mivoltát elismertetni szükségesnek tartja, mert működése alatt azt a meggyőződést szerezte, hogy az eléje kitűzött és a közgazdasági élet által megkívánt célokat

teljességgel csak mint önálló egyetem képes megoldani.

A Kar ezen álláspontját ezen alkalommal is kijelenti és kéri önálló egyetemmé kifejlesztését, mert átérzi feladatának a nemzet életébe vágó fontosságát, különösen ma, amidőn a nemzetközi élet homlokterébe a közgazdasági kérdések toltak és nemzetünk fennmaradásáért a gazdasági küzdelemben vivja nagy csatáját.

Jogállam összeszövődött a szociális állammal. A közigazgatás tere kiszélesedett, az általános jog- és államtudományi képzettség a hivatása magaslatán álló közigazgatáshoz immár nem elégséges.

A közgazdaságtudomány ágai differenciálódtak és a gyakorlati közgazdaság szövevényesebb lett. A kereskedelem Magyarországon messze túlnyomóan belkereskedelem volt, aminek a lebonyolítása a közgazdasági életet nem állította merész problémák elé. Ezzel szemben Csonka-Magyarország kereskedelme nagyrészt külkereskedelem és minden pengőérték, amely az országban mint felesleg mutatkozik, nemzetközi kereskedelmi ügyletet igényel.

A mezőgazdaság ma alkalmazott magas természettudomány és a gazda boldogulása kereskedelmi érzékétől és tudásától függ.

A Kar három szakosztályának hármasirányú célkitűzése universitas scientiarummá lesz azáltal, hogy az egyes szakok hallgatóinak módot ad magát a többi szak studiumaiban is kiképezni és ezzel egyetemes közgazdasági műveltséget ad.

A Kar hűtlen lenne hivatásához és a tanári esküvel megszentelt elkötelezettsége ellen vétene, ha nem kérné nyomatékosan a magyar királyi Kormányt, hogy a budapesti kir. magyar tudományegyetemi Közgazdaságtudományi Kart fejlessze ki formailag, tételes jogi intézkedéssel önálló egyetemmé.

A Kar ezen álláspontjának megvallása mellett mindazonáltal nem zárkozhatott el azok elől a kényszerítő körülmények elől, amelyek pénzügyi okból súlyos áldozatokat követeltek és követelnek egyesektől és intézményektől egyaránt. Ezek a pénzügyi okok kényszerítették az előző vallás- és közoktatásügyi minisztereket, hogy keressék azokat az utakat és módokat, hogy az egyes intézmények értékeinek lehető kimélésével, a pénzügyi megtakarítás miatt a közgazdaságtudományi karnak más tudományos intézettel való fusiója

kérdését megfontolás tárgyává tegyék és Karunkat a Műegyetemmel való egybeolvadás feletti tárgyalásokra utasítsák.

Amennyiben Nagyméltóságod tehát azt látja, hogy az állampénzügyi helyzet kényszerítő ereje ezt az áldozatot megköveteli és hogy a teljes egyetemmé kiépítés tökéletes megoldásáról átmenetileg le kell mondanunk: Karunk a mindennek felett álló állami érdek előtt meghajlik és a Műegyetemmel való fúzióhoz azon az elvi alapon és azoknak az alapszemponatoknak az érvényesítésével, amelyeket a Kar beható tárgyalások után az alábbiakban elfogadott, hozzájárul.

A fentebb jelzett alapszemponatok vezérgondolata az, hogy tekintettel arra, hogy két eddig egymástól függetlenül kifejlődött, egymástól különböző szervezetű és hivatásu tudományos intézmény fúziója terveztetik, a fúciónak olyan formájáról és az újonnan alakuló intézmény olyan szervezetéről kell gondoskodni, amely mindkettő életfeltételeit a jövőben biztosítja és tekintetbe veszi, hogy két idáig külön-külön homogén intézet a fúzió után heterogén fakultásokat van hivatva egy universitasba összefogni. Ennek folytán szükségessé vált az új intézmény alkatának megfelelő új szervezet kidolgozása, a hatósági fokozatok és ezek hatáskörének megállapítása, főképen pedig a kari autonomia lényegének és terjedelmének elhatárolása.

Ezekre vonatkozó kari megállapodásokat Karunk f.hó 8.-án tartott X.rendkívüli ülésének határozatából a csatolt mellékleten terjesztem a legmélyebb tisztelettel Nagyméltóságod elé.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását.

Budapest, 1933. március hó 11.-én.

Grosschmid s.k.

e. i. dékán.